

בש"פ 481/21 - עדן גלנט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 481/21

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

עדן גלנט

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בבאר שבע
מיום 21.1.2021 במ"ת 20-09-43347 שניתנה על-
ידי כבוד השופט נ' ابو טהה

תאריך הישיבה: י"ג בשבט התשפ"א (26.1.2021)

עו"ד נס בן-נתן, עו"ד תום הלפרין

בשם העורר:

עו"ד סיגל בלום

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בבאר שבע מיום 21.1.2021 (מ"ת 20-09-43347, השופט נ'
abbo taha). בית המשפט המוחזי הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

כתב האישום וההיליכים עד כה

עמוד 1

2. ביום 17.9.2020 הוגש נגד העורר, ליד 1997, כתוב אישום המחזק תשעה עשר אישומים ונבסב בעיקרו על ביצוע עבירות בגיןם. על פי המתואר בכתב האישום, העורר, שלעוז ה"ויטוב" שלו למעלה מ-22,500 22 עוקבים, יצא קשר עם קתינים שעקבו ברשות אחר העורץ שלו, ועם חלקים ניהל מערכת יחסים חברית קרויה. על פי הנטען, במספר רב של אירועים, העורר ניצל את מעמדו כ"אושיית רשות" מוכרת ופעילה, וכן את הקשר האישי שרקם עם חלק מעוקבי, כך שביצע מעשים מגונים בקטינים באמצעותו המדיה השונים דרכם התקשר עמו, הביא את הקטינים לעשיית מעשים מגונים בעצמו, וכן הטריד אותם מינית. על פי אחד האישומים, העורר אף ניצל את מעמדו האמור על מנת להיפגש עם אחד מהקטינים, ובמפגש ניסה לבצע בו מעשי סדום שלא בהסכמתו.

3. בשל המעשים האמורים ייחסו לעורר העבירות הבאות: ניסיון ל谋שה סדום לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיפים 345(א)(1)-345(ב)(1) לחוק העונשין (שתי עבירות); מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין בנסיבות סעיפים 345(א)(3)-350 לחוק העונשין (Hebrotot Moravot); מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (Hebrotot Moravot); מעשה מגונה לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין (Hebrotot Moravot); ניסיון ל谋שה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין בנסיבות סעיפים 345(א)(1), 350(ב)(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (שלוש עבירות); ניסיון ל谋שה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין בנסיבות סעיפים 345(א)(1)-345(ב)(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (שלוש עבירות); הטרדה מינית לפי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 בנסיבות סעיף 3(א)(6)(א) לאותו חוק (Hebrotot Moravot); סחיטה באיזומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין (Hebrotot Moravot); הדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

4. بد בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, ובו ביום הורה בית המשפט המוחזק על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

5. בדין שהתקיים ביום 11.10.2020 הסכים העורר לקיום של ראיות לכואורה נגדו, אם כי העלה טענות ביחס לחלק מהדברים. עוד ביקש העורר להפנותו לקבלת תסקير של שירות המבחן. בתום הדיון, על אף התנגדות המדינה, בית המשפט המוחזק נעתר לבקשו של העורר והורה על הגשת תסקיר של שירות המבחן בעניינו.

6. ביום 19.11.2020 הגיע שירות המבחן את התסקיר מטעמו, ובו צוין בעיקרו של דבר כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה להישנות של התנהלות תוקפנית והתנהלות מינית פוגענית מצדיו של העורר. שירות המבחן עמד, בין היתר, על כך שלעורך אין עבר פלילי, אולם הדגש כי הוא נמצא בשלבים ראשוניים בלבד של בחינת דפוסי התנהלותם הביעיתים. כן צוין כי הוא בעל דחפים מיניים מוגברים. באשר לבחינת האפיק הטיפולי, שירות המבחן ציין כי העורר הביע נוכנות להשתלב במסגרת טיפולית חזק ביותר ייונית לעברינו מין. שירות המבחן הוסיף ובחן את הערבים שהוצעו על-ידי העורר והתרשם שמדובר בקרובי משפחה המבאים דאגה למצבו של העורר וכן מסתיגים מהתנהלות עוברת חוק. בכלל הדברים, המלצת שירות המבחן לדווח את הדיון בעניינו של העורר בשבועיים, על מנת שניתן יהיה לבחון את האפשרות להשגת מימון למסגרת הטיפולית וכן לצורך בחינת התאמתו אליה.

7. ביום 22.11.2020 נערך דיון נוסף בעניינו של העורר ובו הורה בית המשפט המוחזק, בהתאם לבקשת שירות המבחן, על הגשת תסקיר משלים בעניינו. להשלמת התמונה צוין כי ביום 13.12.2020 ניתנה החלטה משלימה של בית המשפט המוחזק, אשר התרה לעורר לצאת ממעצר בלויי הורי על מנת לקיים ריאון לבחינת התאמתו למסגרת

8. ביום 27.12.2020 הוגש התקיר המשפטים בעניינו של העורר. בעיקרו של דבר, בתיקין צוין כי גורמי המקצוע התרשמו שהעורר מבייע רצון להשתלב במסגרת טיפולית וכן הערכו כי הוא יכול להיתרם לכך. בתיקין צוין כי לצורך שילובו של העורר במסגרת הטיפולית עליו לעבור בדיקות שונות אותן ניתן יהיה לבצע רק לאחר שישוחרר מאgef הבידוד שבו שהוא נוכח המגבילות הנסיבות בשל התפשטות נגיף הקורונה. שירות המבחן הדגיש כי המוסד הטיפולית האמורה הינה מסגרת טיפולית חוץ בתיית בעלת מגנות גבוהה, אך אינה מהוות חלופת מעצר. בהקשר זה הוסבר, בין היתר, כי בסופי שבוע ובחגים יוכל העורר לצאת רק למקום שיאשר על-ידי בית המשפט ולשהות בו בנסיבות עבר מтайים. כן הודגש כי אסור על העורר לשחות בנסיבות קטיניות ולהשתמש במכשיר הכלול גישה לאינטרנטן. על רקע כל האמור, שירות המבחן המליץ לקבוע דין נוסף בעניינו של העורר לאחר יום 21.1.2021, צוין כי עד מועד זה יגבש את המלצתו הסופית בעניין, ובמקביל לכך העורר יוכל להשלים את הבדיקות הנדרשות לצורך קליטתו.

9. בהמשך לכך, ביום 13.1.2021 הוגש עוד תיקיר מטעמו של שירות המבחן ובו צוין כי העורר השלים את הבדיקות הרפואיות הנדרשות לצורך קליטהו במסגרת הטיפולית וכן הביע מוטיבציה לשילובו במקום. כן צוין כי בעת שהותו במעצר שולב העורר בקצבה למניעת אלימות וכי הוא משתחף פעולה עם גורמי המקצוע. על כן, המלצה לשירות המבחן הייתה להורות על שחרורו של העורר למסגרת הטיפולית האמורה בלווי הערבבים שנבחנו. עוד הומלץ כי אם העורר יפר את תנאי שחרורו, ישעה מהמסגרת או יצא לחופשות, הוא ישאה בבית הורי, ללא נוכחות אחיו הקטן, ללא גישה לאינטרנטן וכן אסור עליו להשתמש בסמים ובאלכוהול. לבסוף, שירות המבחן המליץ להטיל צו פיקוח בעניינו של העורר לתקופה של שישה חודשים.

10. בסופו של דבר, לאחר שהתקיים עוד דין בעניינו של העורר בבית המשפט המחוזי, הוא הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

11. בהחלטתו צוין בית המשפט המחוזי כי ככל אין מקום להורות על שחרורו של העורר בעבורות מין לחלופת מעצר למעט במקרים חריגים. בית המשפט המחוזי הדגיש כי הדברים אמורים אף ביחס לעבירות מין שבוצעו דרך האינטרנט, נכון החשש מההשפעה ביצוע המעשים גם במסגרת חלופת מעצר ואף במעצר בפיקוחALKטרוני. בהתייחס לנסיבות הקונקרטיות של העורר, צוין בית המשפט המחוזי כי לעורר מיוחסות עבירות מין חמורות שבוצעו לכaura על פני שנים רבות וכי מעשי אלו חריגו מהמרחב הווירטואלי כאשר נפגש עם אחד הקטינים. באשר לחולופה הטיפולית המוצעת, בית המשפט המחוזי צוין כי ככל השלב הראו לבחינתה הוא במסגרת גזירת הדין, אך הוסיף ועמד על התנאים שנקבעו בפסקה לאחר חינתה כבר בשלב המעצר (בהתנonto להלכה שנקבעה בבש"פ 11/1981 מדינת ישראל נ' סoiseה(להלן: הלכתסואה)). בית המשפט המחוזי קבע כי העורר אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת סoiseה, בצדינו, בין היתר, כי לא היה מצוי בקהילה טיפולית קודמת לביצוע העבירות שבגין נעצר, וכי נשקפת ממנו מסוכנות מובהקת. בית המשפט המחוזי הוסיף כי קיימים אף קשיים בלתי מבוטלים באשר ליכולתה של המוסד המוצע לאין את מסוכנותו של העורר, בשים לב לכך שלא הובהר בתיקין כיצד ניתן למונע, אם בכלל, גישה לרשת האינטרנט. על כן, במלול הניסיות, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום לשחרר את העורר לחולופה הטיפולית שהוצעה.

הערר

12. העורר שבפני נסב כאמור על החלטתו האמורה של בית המשפט המחויזי. בתוכיתו, העורר טוען כי שגה בית המשפט המחויזי בעת שנמנעו מלהורות על שחרורו למסגרת הטיפולית המוצעת. העורר מדגש כי בניגוד לקביעותו של בית המשפט המחויזי הוא עומד בתנאים שנקבעו בהלכת סoiseה. בהקשר זה, העורר מצין כי כבר בשנת 2017 היה משולב בטיפול פסיכולוגי טרם מעצרו (במשך שנה) וכי נוכח האמור בתסקרים שניתנו על-ידי שירות המבחן קיימ פוטנציאלי הצלחה גבוהה להליך הטיפולי בעניינו. העורר מדגש כי הוא נעדר עבר פלילי, מודה בעבירות המוחוסת לו ומבטא רצון גדול להשתקם. העורר מוסיף כי יש במסגרת הטיפולית לאין את המסוכנות הנשכפת ממנו בשום לב לכך שהיא אינה כוללת גישה לאינטרנט.

13. הדיון בעורר התקיים בפני ביום 26.1.2021 ובו הדגיש בא-כוח העורר כי העורר מאובחן כבעל הפרעה התפתחותית במובן זה שתודעתו היא יולדותית. בא-כוח העורר הוסיף כי העורר בעל מוטיבציה גבוהה להצליח לטיפול, כי הוא מודה ומתקבל לעבירות שביצע, אם כי קיימת מחולקת לגבי חלק מהן, וכי מתקיימים מגעים בעניין זה עם המדינה על מנת להגיע להסדר טיעון. כן הדגיש בא-כוח העורר כי לא צפואה להיות לעורר גישה לאינטרנט במסגרת הטיפולית. העורר עצמו, שהשתתף בדיון במסגרת הייעודות חוותית, הוסיף כי הוא מודע לכך שאין ביציאתו במסגרת טיפולית להשליך על עונשו במידעה ירושע בסופו של ההליך. העורר הוסיף לגבי חוותותיו הקשות נוכח תנאי המעצר בהם הוא נמצא בהיותו אסיר טען הגנה.

14. מנגד, בא-כוח המדינה הדגישה בדיון כי יש להוtier את הבדיקה של האפיק הטיפולי לשלב של גזירת הדין בסיוםו של ההליך. כך, על-פי אמות המידה של הלכת סoiseה וביתר שאת בהתחשב בכך שהמסגרת הטיפולית שנבנה היא ארוכת טווח, ומיעדת לתקופה של שנה (כביסיס) עד שלוש שנים (להמשך הטיפול). בנסיבות אלו, כך נטען, יש להמתין להתקדמות ההליך העיקרי. עוד עמדה בא-כוח המדינה על המסוכנות הרבה הנשכפת מן העורר נוכח המעשים המוחוסים לו, כפי שאף צוין בתסaurus בעניינו, וכן הדגישה כי אין בתחום המוצהרת, שאינה מהויה חלופת מעצר, לאין מסוכנות זו. בא-כוח המדינה עמדה על כך שלא ניתן למנוע לחלוון את גישתו של העורר לאינטרנט. בהתייחס לאמות המידה של הלכת סoiseה-באת-כוח המדינה הוסיף וציינה כי הטיפול הפסיכולוגי שקיבל העורר בעבר החל רק לאחר שהוגשה נגדו תלונה, וכי המעשים המוחוסים לו מצבעים כי גם לאחר הטיפול האמור חזר לטוורו.

דינוהכרעה

15. המקירה דין עורר אצל התלבבות ממשית. אכן, בריגל נקודת המוצא היא כי מקומו של ההליך הטיפולי הוא בשלב של גזירת הדין (ראו: הלכת סoiseה, בפסקאות 7-8; בש"פ 7873/12 פלוני מдинיטישראל, פסקה 18 (2012); בש"פ 1459/20 פלוני מдинיטישראל, פסקה 9 (3.3.2020)). כמו כן, בנסיבות העניין, ניתן לב להיקף המקרים המוחוסים לעורר ולהומרתם, המסוכנות הנשכפת ממנו היא ממשמעותית ביותר. לצד זאת, ניתן היה להתרשם מכוונות רצונו של העורר, שהינו אדם צעריר ללא עבר פלילי קודם, הנתרמן על-ידי הוריו, להתחיל לטיפול באופן שאינו תלוי "שכר ועונש" במשור הפלילי. הדברים קיבלו ביטוי גם בהמלצתו של שירות המבחן לאחר שערך בדינה מעמיקה בעניין זה. כמו כן, ניתן להתרשם ממצוקתו של העורר, ששולב באגף "טעוני הגנה" במהלך תקופת מעצרו.

16. בנסיבות אלה, דומה כי השיקול העיקרי השוקל כנגד הטענות לעורר הוא החשש, שעליו עמד בית המשפט המחויזי, כי השותה במסגרת הטיפולית המוצעת, שכאמר אוינה מהויה מסגרת נעלמה וככללת גם אפשרות לצאתה לביקורי בית, עלולה להיות לא הרמטית דיה מבחינת הגישה לאינטרנט – כך באופן כללי וכן במידה מוגברת מהיבטו של

העורר שפיעלותו בזירה זו הייתה עצמתית במיוחד ושימשה כמצע המרכז לביצוע עבירות המין המוחסתות לו.

17. הדרך שבה מצאתי לאZN בין השיקולים שהוצנו היא לקבל את העורר בחלוקת אך מתוך זה שהירות המבחן יגיש תסקירות משלים שבו יתיחס בפירות לשאלת מהם האמצעים הננקטים במסגרת הטיפולית למינעת גישה לאינטרנטן, כמו גם להסדרים המוצעים ביחס לחופשות מן המוסגרת הטיפולית (מבחינת הרמתית של הפיקוח בהיבט זה). למעשה, אף בית המשפט המחויז ציין בהחלטתו כי התסקיר האחרון שהוגש לא היה מספיק ברור ביחס לכך. לשיטתי, יש מקום לאפשר את שחרורו של העורר למוסגרת הטיפולית אך אם בית המשפט המחויז ישתכנע כי מתקנים מסווגים תנאים: ראשית, כי קיימת מנעה מוחלטת מגישה לאינטרנטן במסגרת הטיפולית (בין היתר יש להבטיח כי לעורר לא תהא גישה מכשיר הטלפון האישי שלו, או מכשירים אחרים), וכי ננקחת אכיפה בעניין זה; שניית, כי בשלב ראשון תאפשרה גישה של העורר במסגרת הטיפולית ללא יציאה לחופשות (מלבד ביקורי משפחה, ככל שאלה אפשריים), וענין זה ישקל רק לאחר תקופת הסתגלות והשתלבות במסגרת הטיפולית שבמהלכה יוכיח העורר את מחוייבותו; שלישיית, כי אם תימסר מהמוסגרת הטיפולית הודעה שהעורר הושעה ממנה או הפר את תנאייה הוא יוחזר לאלטר למעצר אחרori סורגי ובירח להבדיל מהעברתו לחופפת מעצר ביתי, עד לקיום דין חדש בתנאי מעצרו; רביעית, לצד כל האמור, כי המעבר למוסגרת הטיפולית ילווה גם בצו פיקוח הדוק.

18. התסקיר המשלים, שהכנטו קלה יחסית, יוגש לבית המשפט המחויז בתרום שבועיים מיום מתן החלטה זו. לאחר מכן בית המשפט המחויז יבחן את הנושא בהתאם להנחיות שלעיל, על מנת לבחון האם יש בדברים לתת מענה לחששות שהعلاה. ככל שניתן יהיה להסביר על שאלה זו בחיווב – בית המשפט המחויז יכול בהחלטתו הוראות מדוקיקות ביחס לחזרתו של העורר למעצר אם לא יעמוד בתנאים שיקבע. עוד מובהר כי אם בית המשפט המחויז יסביר כי לא ניתן יהיה לקבוע מוסגרת "הרמתית" דיה לפיקוח על העורר – הוא יהיה רשאי להשאיר את ההחלטה בדבר המעצר עד תום ההליכים בעינה.

19. סוף דבר: העורר מתקיים באופן חלקו כמפורט בפסקאות 17-18 לעיל.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשפ"א (28.1.2021).

שׁוֹפֵט